

lem for 11te Kreds (Clausager), at man jo dog søger at bevare andre Produktioner gjennem Fastholdelse af tidligere Beskyttelse, saa maa det dog erindres, at man stiller sig ligeoverfor Ophævelsen af Beskyttelsen for den igjennem Lovforslaget forsvindende Tobaksdyrkning paa en anden Maade, end man sandsynligvis vilde stille sig ligeoverfor andre Produktionsvirksomheder, der ere truede ved en Nedsættelse eller borttagelse af Beskyttelsen. Jeg har idetmindste ikke lagt Mærke til, at man ligeoverfor saadanne har tilbudt, hvad der tilbydes her, en ligefrem Betaling af Statskassen af den Kapital, som er anbragt i Produktionsvirksomheden, og jeg tror ogsaa, at det vilde blive noget Uoverkommeligt, dersom man paa de andre store Produktionsomraader skulde gaa denne Vej. Hermed vil jeg kun have sagt, at det forekommer mig, at man fra Statens Side optræder i høi Grad human og billig ligeoverfor disse Producenter. Deres Produktion har kun hvilet paa en tilfældig og overordenlig høi Beskyttelse, og idet Produktionen ophører, giver man dem, saavidt jeg kan skjønne, fuld Erstatning for den hele i denne Virksomhed anbragte Kapital. Naar det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (W. Petersen) tvivlede om, at der i visse Tilfælde, hvor det er Leiere, der have drevet Tobaksdyrkingen, vil tilfalde dem en tilstrækkelig Erstatning, saa skal jeg kun henvise til, at det forekommer mig, at gjennem Bestemmelsen om, at Dyrkingen kan fortsættes uden nogensomhelst Afgift i 3 Aar efter at Forbudet er indtraadt, med den forhøiede Beskyttelse, fremkommer der ogsaa en Erstatning for den, der har drevet Dyrkingen paa den leiede Jord. At Erstatningen for de Bygninger og Redskaber, der maatte være overladte ham til Benyttelse af Gieren ved Siden af Brugen af Jorden, tilfalder Gieren, er jo dog en Selvfølge. — Der er gjort forskellige Indvendinger imod Affattelsen af Lovforslaget, hvad Bødestemmelserne og Retsproceduren angaar. Disse Indvendinger vil jeg af let fortaaelige Grunde helst lade ligge, indtil de komme under nærmere Overveielse i et Udvalg. Naar det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Magen) udtalte den Formening, at et Lovforslag som dette rettere burde forelægges af Justitsministeren end af Finansministeren, fordi saa Affattelsen paa disse

Punkter kunde antages at blive korrektere, skal jeg ikke modsig dette Sidste; men det turde dog vel hælde, at der saa vilde være andre og væsentlige Spørgsmaal i Lovforslaget, om hvilke man vilde kunne sige, at det var dog bedre, om det havde været Finansministeren, som havde forberedt Lovforslaget. Disse Indvendinger, om hvis Berettigelse jeg ikke i Diebliffet skal udtale Noget, vilde jo imidlertid selvfølgelig komme under en nærmere Overveielse. Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Ogenbøll) gjorde en Bemærkning med Hensyn til den Pligt, der er paalagt Gieren til at anmeldte Tobaksdyrkning, som foranlediger mig til allerede nu at udtale, at jeg tror, det vilde være meget lidet betryggende med den Ordning, vort Landpoliti har for Tiden, dersom Tilhynet med ulovlig Dyrkning af Tobak skulde lægges alene paa Politiet. Jeg tror ikke, at det lader sig undgaa at fastholde i Lovforslaget en Anmeldelsespligt fra Gierens eller Brugerens Side, og det forekommer mig da, at der er en større Betryggelse ved at lægge Anmeldelsespligten paa Gieren end ved at lægge den paa Brugeren. Med Hensyn til Hovedspørgsmaalet, om det er tilstedeligt at forbyde eller hindre Gieren i at bruge Jorden paa hvilken Maade han selv finder fordelagtigt, skal jeg endnu kun gjøre den Bemærkning, at man jo med Hensyn til Sukkerproduktionen her i Landet har været nødsaget til at gaa en temmelig lignende Vej, idet man jo som bekjendt vel ikke har forbudt at dyrke Sukkerroer, men har forbudt at bruge de dyrkede Sukkerroer, som man selv finder for godt. Det har været nødvendigt af Hensyn til Tolvindtagterne af det fremmede Sukker, og det er paa samme Maade, man vil gjøre her. Man forbyder Dyrkingen af Tobak til Salg, fordi Statskassens Interesse i Indtagten af indført Tobak formentlig gjør det nødvendigt. Det er maalkke vanskeligt at angive, hvor stort et Udbytte der nu kan have af Jord, der er dyrket med Tobak; Udbyttet er, som bekjendt, for denne Afgrøde meget afvejelende i de forskellige Aar. Efter de Oplysninger, jeg har om det sidst afsluttede Aars Udbytte, det vil sige 1881, har dette Udbytte ikke været stort eller opmuntrende for Dyrkerne. Det angives til kun 95,000 Pund for Middelfartegnen og 250,000